

SECTION 6. GENERAL PEDAGOGYDOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-403-0-18>**READINESS OF THE TEACHER OF SPECIAL EDUCATION
FOR INNOVATIVE ACTIVITIES AS A PEDAGOGICAL PROBLEM****ГОТОВНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗДО ДО ІННОВАЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА****Bai Jisheng**

*Postgraduate Student at the Department
of Pedagogy, of Foreign Philology
and Translation
Simon Kuznets Kharkiv National
University of Economics
Kharkiv, Ukraine*

Бай Цзішен

*аспірант кафедри педагогіки,
іноземної філології та перекладу
Харківський національний
економічний університет
імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна*

Сутність концепції «інноваційна діяльність» не тільки відображає особливості процесу оновлення та внесення нових елементів у традиційну систему освітньої практики, але й органічно включає в себе характеристику індивідуального стилю діяльності педагога-новатора.

Для когось інновація – це використання інформаційних технологій у вихованні дітей за допомогою проектора, комп'ютера чи аудіо-техніки. Особливо привабливі для дітей ХХІ століття різні ігрові програми, спрямовані на розвиток математичних здібностей, пам'яті та уваги. Іншим педагогам інновація може означати використання проектної діяльності, де дитина виступає в ролі вченого-винахідника, досліджує навколишній світ, намагається зробити його кращим, створює щось нове та вигадує призначення свого «винаходу».

Акцент варто робити на готовності вихователя самостійно використовувати інновації та повністю усвідомлювати значущість цієї проблеми. З повною відповідальністю можна стверджувати, що готовність педагогів до інноваційної діяльності є однією з актуальних педагогічних проблем у сучасному світі.

Результати наукових досліджень свідчать, що педагоги, які уникають використання інноваційних технологій у своїй роботі, можуть розділятися на дві категорії: ті, хто готовий до інноваційного процесу, і ті, хто не має такої готовності. Готовність до нововведень є

виявом творчого стилю діяльності, де поєднуються особистісна спрямованість (прагнення та потреба впроваджувати нове), знання та практичні вміння реалізовувати нові методи та форми професійної діяльності [2; 3].

Є педагоги, які постійно прагнуть освоювати нові знання, прогресують. Їхня мета – осягнення та впровадження інноваційних технологій у свою педагогічну практику. Ці педагоги можуть бути віднесені до категорії здібних. Тим часом, у дошкільних закладах працюють вихователі, які відкидають ідею прогресу. Вони базують свою роботу на принципах радянського періоду, залишаючись відданими суворості та конкретності педагогічної діяльності. Ці педагоги не визнають соціальних змін у світі та не розглядають вихователя інноваційної діяльності як особистість із найбільш перспективним соціальним статусом серед педагогів [4, с. 15].

Теоретичний аналіз сутності інноваційної діяльності дозволяє зробити висновок, що для її успішної реалізації необхідно не лише володіти знаннями у галузі педагогічної інновації, але й мати потенційну готовність та здібності до цього виду діяльності [1, с. 20].

Однак, незважаючи на значні досягнення педагогічної науки та практики освіти у розробці педагогічних інновацій, їхнє широке застосування педагогами ЗДО дуже обмежене. Аналіз теоретичних джерел та практики роботи ЗДО показав, що готовність педагога до інноваційної діяльності як фактор корекції професійного консерватизму не використовується, відсутня цілісна система роботи з корекції професійного консерватизму, у зв'язку з чим виникає низка стійких протиріч між:

- об'єктивною потребою суспільства в активних, ініціативних педагогах, здатних до усвідомленого впровадження інновацій, та недостатньою увагою педагогічної теорії та практики до корекції існуючих бар'єрів при досягненні результату у професійній діяльності педагога, до яких належить консерватизм;

- необхідністю розвитку готовності педагога до інноваційної діяльності та недостатнім теоретичним обґрунтуванням її як фактора, що дозволяє коригувати консерватизм педагога у професійній діяльності;

- практичною потребою у корекції професійного консерватизму педагога та невиявленістю умов корекції професійного консерватизму педагога через формування у нього готовності до інноваційної діяльності;

- необхідністю формування ресурсу ЗДО у корекції професійного консерватизму педагога та недостатністю відповідного технологічного забезпечення [5].

Виявлені протиріччя свідчать про те, що перед педагогічною наукою постала проблема недостатності теоретичного та практичного обґрунтування ресурсу освітнього середовища ЗДО, що дозволяє підвищувати рівень готовності педагогів до інноваційної діяльності та здійснювати науково обґрунтовану корекцію педагогічної діяльності, у тому числі корекцію професійного консерватизму [3, с. 41].

Кожен педагог, зокрема вихователь, повинен бути новатором своєї справи. Це передбачає не лише прагнення до постійного вдосконалення та накопичення знань, але й обмін досвідом серед колег. Спадкоємність не означає повернення до старих методик та підходів, але є можливістю побачити результати через досвід більш досвідчених колег, що може призвести до досягнення нових висот.

Отже, готовність педагога до інноваційної діяльності визначається як інтегральна якість особистості. Вона включає наявність та рівень розвиненості мотиваційно-орієнтаційних, змістовно-операційних та оціночно-рефлексивних компонентів у їх взаємодії, яка виявляється у бажанні до інноваційної діяльності та готовності до її реалізації на професійному рівні.

Література:

1. Гриньова В. Модернізація національної освіти на засадах компетентнісного підходу: поняттєво-термінологічний апарат і суть проблеми. *Рідна школа*. 2019. № 4. С. 20–24.
2. Приходченко Є. І. Розвиток професійно-творчої активності майбутніх спеціалістів. *Дидактика математики: проблеми та дослідження*. 2020. № 51. С. 35–38.
3. Починок Є. А. Компетентність як фундаментальна професійна якість майбутнього вчителя початкових класів. *Імідж сучасного педагога*. Полтава, 2022. № 7 (126). С. 41–43.
4. May K. E., Elder A. D. Efficient, helpful, or distracting? A literature review of media multitasking in relation to academic performance. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*. 2018. Vol. 15. P. 2–17. URL: <https://doi.org/10.1186/s41239-018-0096-z>.
5. Valeriano Muñoz A. M., Patiño Delgado J. M. Desarrollo de las habilidades blandas en los estudiantes pertenecientes a la Generación Z. *Lima – Peru: Universidad San Ignacio de Loyola*, 2019. 35 p. URL: http://repositorio.usil.edu.pe/bitstream/USIL/9752/1/2019_Valeriano-Muñoz.pdf.